

PROTOKOL K DOHOVORU O VZÁJOMNEJ POMOCI V TRESTNÝCH VECIACH MEDZI ČLENSKÝMI ŠTÁTMI EURÓPSKEJ ÚNIE, VYPRACOVANÝ RADOU V SÚLADE S ČLÁNKOM 34 ZMLUVY O EURÓPSKEJ ÚNII

Úradný vestník ES C 326, 21.11.2001, s. 2 - 8

Mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku, kapitola 19, zväzok 8, s. 233 - 239

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY tohto protokolu, členské štáty Európskej únie,

ODVOLÁVAJÚC sa na akt Rady zo 16. októbra 2001, ktorým sa vypracováva Protokol k Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie,

BERÚC DO ÚVAHY závery, ktoré prijala Európska rada na zasadnutí v Tampere 15. a 16. októbra 1999, a potrebu realizovať ich okamžite, aby sa vytvoril priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti,

MAJÚC NA PAMÄTI odporúčanie, ktoré predložili odborníci pri prezentácii správ o vzájomnom hodnotení na základe jednotnej akcie Rady 97/827/SVV z 5. decembra 1997, ktorá stanovuje mechanizmus na hodnotenie uplatňovania a vykonávania medzinárodných záväzkov v boji proti organizovanému zločinu na národnej úrovni¹,

PRESVEDČENÍ o potrebe ďalších opatrení v oblasti vzájomnej pomoci v trestných veciach za účelom boja proti zločinnosti, a to najmä v oblasti organizovanej trestnej činnosti, prania špinavých peňazí a finančných zločinov,

SA DOHODLI NA ĎALEJ UVEDENÝCH USTANOVENIACH, ktoré sa pripoja a tvoria a neoddeliteľnú súčasť Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie z 29. mája 2000², ďalej len "Dohovor o vzájomnej pomoci z roku 2000".

Článok 1

Žiadosť o informácie o bankových účtoch

1. Každý členský štát prijme, za podmienok stanovených v tomto článku, opatrenia potrebné na to, aby v odpovedi na žiadosť zaslanú iným členským štátom určil či fyzická, alebo právnická osoba, proti ktorej sa vedie vyšetrovanie, má alebo kontroluje jeden alebo viacero účtov akéhokoľvek druhu v ktorejkoľvek banke nachádzajúcej sa na jeho území, a ak áno, aby poskytol všetky podrobnosti o zistených účtoch.

Na žiadosť a v rozsahu, v ktorom môžu by poskytnuté v primeranej lehote, vzťahujú sa tieto informácie aj na účty, ku ktorým má osoba, proti ktorej sa vedie vyšetrovanie, oprávnenie.

2. Povinnosť uložená týmto článkom sa uplatní iba v rozsahu, v ktorom má banka, ktorá vedie účet, tieto informácie k dispozícii.

3. Povinnosť uložená týmto článkom sa uplatní, ak sa vyšetrovanie týka:

- trestného činu, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie s hornou hranicou najmenej štyri roky v dožadujúcom štáte a najmenej dva roky v dožiadanom štáte, alebo

¹ Ú v. ES L 344, 15.12.1997, s. 7.

² Ú v. ES C 197, 12.7.2000, s. 3.

- trestného činu uvedeného v článku 2 dohovoru z roku 1995 o zriadení Európskeho policajného úradu (dohovor o Europole) alebo v prílohe k tomuto dohovoru v znení zmien a doplnení, alebo

- trestného činu uvedeného v Dohovore z roku 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev, v jeho protokole z roku 1996 alebo v jeho druhom protokole z roku 1997 v rozsahu, v ktorom sa naň nevzťahuje dohovor o Europole.

4. Dožadujúci orgán v žiadosti uvedie:

- prečo považuje požadované informácie za také, ktoré pravdepodobne budú mať podstatný význam pre účely vyšetrovania trestného činu,

- z akých dôvodov predpokladá, že banky v dožiadanom členskom štáte vedú daný účet, a v rozsahu, v akom je to možné, ktorých bánk sa to môže týkať,

- všetky dostupné informácie, ktoré môžu uľahčiť vykonanie žiadosti.

5. Členské štáty môžu podmieniť vykonanie žiadosti podľa tohto článku rovnakými podmienkami, aké uplatňujú vo vzťahu k žiadostiam o prehľadku a zaistenie.

6. Rada môže v súlade s článkom 34 ods. 2) písm. c) Zmluvy o Európskej únii rozhodnúť o rozšírení pôsobnosti odseku 3.

Článok 2

Žiadosti o informácie o bankových operáciách

1. Na žiadosť dožadujúceho štátu poskytnie dožiadaný štát údaje o určitých bankových účtoch a bankových operáciách, ktoré sa uskutočnili za určité obdobie prostredníctvom jedného alebo niekoľkých účtov uvedených v žiadosti vrátane akýchkoľvek údajov o účte odosielateľa alebo príjemcu.

2. Povinnosť uložená týmto článkom sa uplatní iba v rozsahu, v ktorom má banka, ktorá vedie účet, tieto informácie k dispozícii.

3. Dožadujúci členský štát vo svojej žiadosti uvedie, prečo považuje požadované informácie za relevantné na účely vyšetrovania trestného činu.

4. Členské štáty môžu podmieniť vykonanie žiadosti podľa tohto článku rovnakými podmienkami, aké uplatňujú vo vzťahu k žiadostiam o prehľadku a zaistenie.

Článok 3

Žiadosti o sledovanie bankových operácií

1. Každý členský štát sa zaväzuje zabezpečiť, že bude na žiadosť iného členského štátu schopný sledovať počas presne určeného obdobia bankové operácie vykonávané prostredníctvom jedného alebo viacerých účtov uvedených v žiadosti a výsledky sledovania oznámiť dožadujúcemu členskému štátu.

2. Dožadujúci členský štát vo svojej žiadosti uvedie, prečo považuje požadované informácie za relevantné na účely vyšetrovania trestného činu.

3. Rozhodnutie o sledovaní vydajú v každom jednotlivom prípade príslušné orgány dožiadaného členského štátu pri náležitom zohľadnení vnútroštátneho právneho poriadku tohto členského štátu.

4. Praktické otázky týkajúce sa sledovania sa dohodnú medzi príslušnými orgánmi dožadujúceho a dožiadaného členského štátu.

Článok 4

Dôvernosť

Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby banky neprezradili klientovi alebo iným tretím osobám, že dožadujúcemu štátu boli poskytnuté informácie v súlade s článkami 1, 2 alebo 3 alebo, že prebieha vyšetrowanie.

Článok 5

Informačná povinnosť

Ak príslušný orgán dožiadaného členského štátu pri vykonávaní žiadosti o vzájomnú pomoc usúdi, že by bolo vhodné začať vyšetrowanie, ktoré sa pôvodne nepredpokladalo, alebo ktoré nemohlo byť upresnené v čase podania žiadosti, bezodkladne o tom informuje dožadujúci orgán, aby mu umožnil prijať ďalšie opatrenia.

Článok 6

Dodatočné žiadosti o vzájomnú pomoc

1. Ak príslušný orgán dožadujúceho členského štátu podáva žiadosť o vzájomnú pomoc, ktorá dopĺňa pôvodnú žiadosť, nevyžaduje sa poskytnutie informácií, ktoré už boli poskytnuté v pôvodnej žiadosti. Dodatočná žiadosť musí obsahovať informácie potrebné na identifikáciu pôvodnej žiadosti.

2. Ak sa príslušný orgán, v súlade s platnými ustanoveniami, ktorý podal žiadosť o vzájomnú pomoc, zúčastňuje na výkone žiadosti v dožiadanom členskom štáte, môže bez vplyvu na článok 6 ods. 3 dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000, podať dodatočnú žiadosť priamo príslušnému orgánu dožiadaného členského štátu, v ktorom je prítomný.

Článok 7

Bankové tajomstvo

Členský štát nepoužije bankové tajomstvo ako dôvod pre odmietnutie akejkoľvek spolupráce týkajúcej sa žiadosti iného členského štátu o vzájomnú pomoc.

Článok 8

Fiškálne trestné činy

1. Vzájomnú pomoc nemožno odmietnuť iba na základe toho, že žiadosť sa týka trestného činu, ktorý dožiadaný členský štát považuje za fiškálny trestný čin.

2. Ak členský štát podmienil vykonanie žiadosti o prehliadku a zaistenie tým, aby trestný čin, ktorý je predmetom žiadosti, bol trestným aj podľa jeho právneho poriadku, je táto podmienka vo vzťahu k trestným činom uvedeným v odseku 1 splnená, ak tento trestný čin zodpovedá trestnému činu rovnakej povahy podľa jeho právneho poriadku.

Žiadosť nemožno odmietnuť na základe toho, že právny poriadok dožiadaného členského štátu neukladá rovnaký druh dane alebo poplatku alebo neobsahuje predpisy rovnakého druhu o daniach, poplatkoch, clách alebo devízach ako právny poriadok dožadujúceho členského štátu.

3. Týmto sa ruší článok 50 schengenského vykonávacieho dohovoru.

Článok 9

Politické trestné činy

1. Na účely vzájomnej právnej pomoci medzi členskými štátmi nesmie dožadovaný členský štát považovať žiaden trestný čin za politický trestný čin, za trestný čin súvisiaci s politickým trestným činom alebo trestný čin politicky motivovaný.

2. Každý členský štát môže súčasne s oznámením uvedeným v článku 13 ods. 2 vyhlásiť, že odsek 1 bude uplatňovať iba vo vzťahu:

a) k trestným činom uvedeným v článkoch 1 a 2 Európskeho dohovoru o potlačovaní terorizmu z 27. januára 1997 a

b) k trestným činom zločinného spolčenia alebo účasti na zločinnom spolčení, ktoré zodpovedajú konaniu opísanému v článku 3 ods. 4 Dohovoru z 27. septembra 1996 o vydávaní osôb medzi členskými štátmi Európskej únie, a ktoré sú zamerané na spáchanie jedného alebo viacerých trestných činov uvedených v článkoch 1 a 2 Európskeho dohovoru o potlačovaní terorizmu.

3. Výhrady uplatnené podľa článku 13 Európskeho dohovoru o potlačovaní terorizmu sa nepoužijú na vzájomnú právnu pomoc medzi členskými štátmi.

Článok 10

Postúpenie odmietnutých žiadostí Rade a účasť Eurojustu

1. Ak sa žiadosť odmietne na základe:

- článku 2 písm. b) Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci alebo článku 22 ods. 2 písm. b) Beneluxskej zmluvy, alebo

- článku 51 schengenského vykonávacieho dohovoru alebo článku 5 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci, alebo

- článku 1 ods. 5 alebo článku 2 ods. 4 tohto protokolu,

a dožadujúci členský štát trvá na svojej žiadosti a nemožno nájsť iné riešenie, dožadovaný členský štát postúpi odôvodnené zamietavé rozhodnutie Rade pre informáciu a prípadné vyhodnotenie fungovania justičnej spolupráce medzi členskými štátmi.

2. Príslušné orgány dožadujúceho štátu môžu Eurojustu po jeho zriadení podať správu o akýchkoľvek problémoch, s ktorými sa stretli pri vybavovaní žiadosti vo vzťahu k ustanoveniam uvedeným v odseku 1, aby sa umožnilo praktické riešenie, v súlade s ustanoveniami uvedenými v právnom nástroji, ktorým sa zriaďuje Eurojust.

Článok 11

Výhrady

Výhrady k tomuto protokolu nie sú prípustné okrem výhrad podľa článku 9 ods. 2.

Článok 12

Územná pôsobnosť

Tento dohovor sa použije na Gibraltár odo dňa nadobudnutia účinnosti dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000 na Gibraltár v súlade s článkom 26 tohto dohovoru.

Článok 13

Nadobudnutie platnosti

1. Tento protokol podlieha prijatiu členskými štátmi v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami.

2. Členské štáty oznámia generálnemu tajomníkovi Rady Európskej únie ukončenie ústavných postupov na prijatie tohto protokolu.

3. Tento protokol nadobudne platnosť pre osem dotknutých členských štátov po uplynutí 90 dní od oznámenia podľa odseku 2 zo strany štátu, ktorý bol členom Európskej únie v čase prijatia aktu Rady o vypracovaní tohto protokolu, a ktorý ako ôsmy ukončí tento formálny postup. Ak však dohovor o vzájomnej pomoci z roku 2000 k tomuto dňu nenadobudol platnosť, tento protokol nadobudne platnosť dňom, ktorým tento dohovor nadobudne platnosť.

4. Každé oznámenie členského štátu po nadobudnutí platnosti tohto protokolu podľa odseku 3 má taký účinok, že po uplynutí 90 dní od takéhoto následného oznámenia, nadobudne tento protokol platnosť medzi týmto členským štátom a tými členskými štátmi, pre ktoré protokol už nadobudol platnosť.

5. Pred nadobudnutím platnosti tohto protokolu v súlade s odsekom 3 môže ktorýkoľvek členský štát súčasne s oznámením uvedeným v odseku 2 alebo kedykoľvek neskôr vyhlásiť, že použije tento protokol vo vzťahoch s členskými štátmi, ktoré urobili rovnaké vyhlásenie. Takéto vyhlásenia nadobudnú platnosť po uplynutí 90 dní od dátumu ich uloženia.

6. Bez ohľadu na odseky 3 až 5 nadobudnutie platnosti alebo použitie tohto protokolu vo vzťahoch medzi ktorýmkoľvek dvoma členskými štátmi nenastane pred nadobudnutím platnosti alebo použitím dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000.

7. Tento protokol sa vzťahuje na žiadosti o vzájomnú pomoc podané po dni nadobudnutia jeho platnosti alebo po dni, od ktorého sa medzi dotknutými členskými štátmi použije podľa odseku 5.

Článok 14

Pristúpenie nových členských štátov

1. Tento protokol je otvorený na pristúpenie každému štátu, ktorý sa stane členom Európskej únie a ktorý pristúpi k dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000.

2. Znenie tohto protokolu v jazyku prístupujúceho štátu vyhotovené Radou Európskej únie, je pôvodné.

3. Listiny o pristúpení sa ukladajú u deponitára.

4. Tento protokol nadobudne platnosť pre každý štát, ktorý k nemu pristúpi, po uplynutí 90 dní od uloženia jeho listiny o pristúpení alebo dňom nadobudnutia platnosti tohto protokolu, ak tento v čase uplynutia uvedenej 90-dňovej lehoty ešte nenadobudol platnosť.

5. Ak tento protokol ešte nenadobudol platnosť v čase uloženia ich listiny o pristúpení, použije sa vo vzťahu k prístupujúcim členským štátom článok 13 ods. 5.

6. Bez ohľadu na odseky 4 a 5, nadobudnutie platnosti alebo uplatňovanie tohto protokolu vo vzťahu k prístupujúcemu štátu nenastane pred nadobudnutím platnosti alebo použitím dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000 vo vzťahu k tomuto štátu.

Článok 15

Postavenie Islandu a Nórska

Článok 8 obsahuje opatrenia, ktoré menia a dopĺňajú ustanovenia uvedené v prílohe A k Dohode uzatvorenej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskym

kráľovstvom o účasti týchto dvoch štátov na vykonávaní, uplatňovaní a rozvíjaní schengenského acquis³ (ďalej len "asociačná dohoda").

Článok 16

Nadobudnutie platnosti pre Island a Nórsko

1. Bez vplyvu na článok 8 asociačnej dohody, ustanovenia uvedené v článku 15 nadobudnú platnosť pre Island a Nórsko po uplynutí 90 dní od doručenia informácií podľa článku 8 ods. 2 asociačnej dohody Rade a Komisii o splnení ich ústavných požiadaviek, v ich vzájomných vzťahoch s každým členským štátom, pre ktorý už tento protokol nadobudol platnosť podľa článku 13 ods. 3 alebo 4.

2. Každé nadobudnutie platnosti tohto protokolu pre členský štát po dátume nadobudnutia platnosti ustanovenia uvedeného v článku 15 pre Island a Nórsko, umožňuje tiež uplatnenie týchto ustanovení vo vzájomných vzťahoch medzi týmto členským štátom a Islandom a Nórskom.

3. Ustanovenie uvedené v článku 15 sa v žiadnom prípade nestane záväzným pre Island a Nórsko pred nadobudnutím platnosti ustanovení uvedených v článku 2 ods. 1 dohovoru o vzájomnej pomoci z roku 2000 vo vzťahu k týmto dvom štátom.

4. Bez ohľadu na odseky 1, 2 a 3, ustanovenie uvedené v článku 15 nadobudne platnosť pre Island a Nórsko najneskôr v deň nadobudnutia platnosti tohto protokolu pre pätnásty štát, ktorý bude členom Európskej únie v čase prijatia aktu o vypracovaní tohto protokolu.

Článok 17

Depozitár

Depozitárom tohto protokolu je generálny tajomník Rady Európskej únie.

Depozitár uverejní v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev informácie o prijatiach a pristúpeniach, vyhláseniach a tiež všetky ďalšie oznámenia týkajúce sa tohto protokolu.

NA DŮKAZ TOHO podpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali tento protokol.

V Luxemburgu dňa 16. októbra 2001 v jednom pôvodnom vyhotovení v anglickom, dánskom, fínskom, francúzskom, holandskom, gréckom, írskom, nemeckom, portugalskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom každý text má rovnakú platnosť; toto pôvodné vyhotovenie zostane uložené v archíve generálneho sekretariátu Rady Európskej únie. Generálny tajomník zašle každému členskému štátu jeho overenú kópiu.

³ Ú v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.